

محکومیت مجدد ایران در مجمع عمومی ملل متحد

روز دوشنبه ۲۹ آذر/ ۲۰ دسامبر ۱۹۹۳ مجمع عمومی سازمان ملل متحد در چهل و هشتمین اجلاس سالانه خود با اکثریت بزرگی از آراء قطعنامه‌ای را در محکومیت جمهوری اسلامی ایران به تصویب رساند. این قطعنامه پیش از این در روز دوشنبه ۵ آذر ۶۷۲/۶ دسامبر ۹۳، در کمیته سوم این مجمع که مسئول رسیدگی به مسایل حقوق بشر و اسر اجتماعی - فرهنگی و انسانی است با ۶۸ رأی موافق، ۲۲ رأی مخالف و ۴۵ رأی ممتنع به تصویب رسیده بود.

در تدوین این قطعنامه که بر اساس آخرین گزارش نماینده ویژه کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل در مورد ایران، گالیندویل، تهیه شده است، بیشتر کشورهای اروپایی و نیز آمریکا، ژاپن و استرالیا و کانادا مشارکت داشته‌اند.

در این قطعنامه ضمن تاکید مجدد بر اصول مندرج در منشور سازمان ملل، بیانیه جهانی حقوق بشر و لزوم پایبندی کشورهای عضو به رعایت این اصول و با یادآوری قطعنامه‌های گذشته در محکومیت ایران و ضمن قدردانی از کوششهای نماینده ویژه، از دولت جمهوری اسلامی ایران خواسته شده است که ضمن همکاری و فراهم آوردن شرایط مساعد برای ادامه کار نماینده ویژه، از سوء قصد نسبت به جان مخالفان در خارج از ایران دست بردارد. در قطعنامه هم‌جا از ادامه نقض حقوق بشر و تجاوز به آزادیهای اساسی شهروندان ایرانی ابراز نگرانی شده است.

شایان توجه است که جمهوری اسلامی اجازه سفر مجدد گالیندویل به ایران را لغو کرده است. در قطعنامه ضمن ابراز تأسف از این امر از دولت جمهوری اسلامی خواسته شده است که با نماینده ویژه همکاری کامل بنماید و ضمن برشمردن مفاد اصلی گزارش میان دوره‌ای نماینده ویژه در زمینه نقض آزادیها و حقوق بشر در ایران، همصدا با نماینده ویژه، تصمیم می‌گیرند که وضعیت حقوق بشر با توجه به مخاطراتی که در ایران متوجه آن است، همچنان زیر نظارت بین‌المللی بماند و از دبیر کل سازمان ملل می‌خواهند که کمکهای ضروری خود را از نماینده ویژه دریغ نکند.

عکس العمل دولت ایران

در مطبوعات وابسته به دولت ایران ضمن تکیح مفاد قطعنامه سازمان ملل در محکومیت مجدد ایران، پاسخ عضو هیئت نمایندگی جمهوری اسلامی در سازمان ملل به تفصیل

اطلاعیه

روز چهارشنبه ۲۹ دسامبر ۹۳، دولت فرانسه حسن شریف اصفهانی و احمد طاهری را که از ۱۷ نوامبر ۱۹۹۲ در پاریس در بازداشت بودند از زندان آزاد کرد تا با هوپاما روانه تهران شوند. مقامات دادگستری سوئیس این دو تن را به سازماندهی و مشارکت در ترور کاظم رجوی (۲۴ آوریل ۱۹۹۰ در نزدیک ژنو، سوئیس) متهم می‌دانند و به همین مناسبت نیز استرداد آنها را از دولت فرانسه خواستار شده بودند. دولت فرانسه نیز پس از ابراز نظر موافق مقامات قضایی (۱۰ فوریه ۱۹۹۳)، بالاخره حدود ده ماه بعد، در ۱۸ نوامبر، با تقاضای دولت سوئیس موافقت کرده بود.

اکنون دولت فرانسه همه تعهدات بین‌المللی خود را در زمینه مبارزه با تروریسم و استرداد متهمان و مجرمان نقض می‌کند تا رضایت خاطر حاکمان تهران را جلب کند و در پاریس کاخ نخست وزیری در اطلاعیه خود اعلام می‌کند که به مقتضای رعایت «مصلحت ملی» فرانسه است که به چنین اقدام رسوایی‌انگیزی دست زده است.

این اقدام دولت فرانسه ۹ روز پس از انتشار قطعنامه‌ای صورت گرفت که به پیشنهاد ۲۲ کشور عضو و از جمله کشور فرانسه با اکثریت چشمگیری در مجمع عمومی سازمان ملل متحد به تصویب رسید و بار دیگر جمهوری اسلامی ایران را به جرم تجاوز مستمر به حقوق بشر و توسل به تروریسم دولتی و اقدام به ترور مخالفان در خارج از کشور محکوم کرد (۲۰ دسامبر ۱۹۹۳).

تروریسم یکی از محورهای اصلی سیاستهای جمهوری اسلامی است و اکنون مدت‌هاست که این سیاست دیگر فقط به ایرانیان نمی‌پردازد بلکه اتباع کشورهای دیگر را نیز هدف می‌گیرد. فتوای قتل سلمان رشیدی و جرح و ضرب و قتل ناشران و مترجمان کتاب وی در ژاپن و ایتالیا و نورژ و ترکیه از روشنترین نمونه‌های این عملکرد تروریستی است. اما تروریسم دولتی ایران به همینجا ختم نمی‌شود: همه می‌دانند که اقدامات تروریستی در کشورهای چون مصر و الجزایر و لبنان از حمایت فعال، مستقیم و آشکار دولت ایران برخوردار است. دولت ایران همه این اقدامات را با استناد به مصلحتهای عقیدتی - مذهبی خود توجیه می‌کند و به این ترتیب است که اقدام اخیر دولت فرانسه نیز در ماهیت اسر تفاوت چندانی با اقدامات دولت ایران ندارد: هم اینجا و هم آنجا اصول مسلم حقوق و تعهدات بین‌المللی زیر پا گذاشته می‌شود، هم اینجا و هم آنجا بهانه برای نقض این اصول وجود مصالح عقیدتی، فرهنگی و یا ملی است و به این ترتیب هم اینجا و هم آنجا تنها تعیین کننده این مصالح دولت و حکومت است. و به این ترتیب است که هم اینجا و هم آنجا خودرایی و خودکامی ملاک کار حکام قرار می‌گیرد. در چنین شرایطی گفتگو از مقولاتی چون حقوق جهانی بشر، حکومت قانون، دموکراسی، مبارزه با تروریسم، تعارضات بی‌پایه و فریبنده‌ای است که نه به منظور دفاع از اصول مسلم و عام و خدشه‌ناپذیر، بلکه برای دفاع از منافع سیاسی معین و ملموس صورت می‌گیرد. و به این ترتیب است که این رفتار حکومتی چون حکومت فرانسه، نخود بهترین مورد همه انتقاداتی است که حکومتی‌هایی چون حکومت تهران بر حقوق بشر، ارزشهای دموکراتیک و ... وارد می‌آورند.

ترور سیاسی حاصل یک محاسبه سیاسی کور است. و این محاسبه و حسابگری به مجریان و آمران قتل انحصار ندارد. آنچه دیروز در وین گذشت و آنچه امروز در پاریس می‌گذرد، نشان می‌دهد که دولتهای ذریبط نیز می‌توانند حسابگری کنند و از ترورها و فعالیت‌های تروریستی، وسیله مؤثر و مطلوبی برای اعمال فشار و چانه‌زنیهای سیاسی و مالی و اقتصادی بسازند.

اقدام دولت فرانسه تنها شایسته یک محکومیت بیچون و چرا است. وضع کنونی به همه سازمانهای دموکراتیک، احزاب و گروههای سیاسی و همه ترقیخواهان و آزادی‌طلبان فرانسوی اهمیت مبارزه با تروریسم و دفاع از قربانیان فعالیت‌های تروریستی را یادآور می‌شود. در چنین مواردی بی‌اعتنایی و سکوت تنها علامت رضا نیست و می‌تواند به معنای مشارکت در جرم هم باشد. مبارزه علیه تروریسم جمهوری اسلامی ایران، مبارزه با سیاستهای سکوت و سازش و ملاحظه دولتهای ذریبط را نیز به همراه می‌آورد.

کمیته ایرانی مبارزه با تروریسم جمهوری اسلامی ایران

ژانویه ۱۹۹۴

چاپ شده است و تصویب قطعنامه را تقلید ناشیانه‌ای از تبلیغات مخالفین بویژه سازمان مجاهدین دانسته‌اند. عضو هیئت نمایندگی ایران در سخنان خود به نحوه برداشت گالیندویل و عدم اطلاع وی از سنت و قوانین اسلام اشاره کرده است و از جمله حکم اعدام در اسلام و نیز قوانین ارث را در این مورد نمونه آورده است.

گزارش عفو بین الملل

۱۷ نوامبر ۹۳- در گزارش مفصل عفو بین الملل به نام قربانیان نقض حقوق بشر در ایران، از ادامه نقض آشکار و جدی حقوق بشر در ایران در زمینه‌های مختلف سیاسی، مذهبی، جنسی و قومی سخن رفته است. در این گزارش که در ۹ فصل تنظیم شده، نخست از لزوم پایبندی ایران به تعهدات بین المللی خود سخن آمده و سپس از زندانهای طولانی به دنبال محاکمات غیرعادلانه، شکنجه، به زندان افکندن اعضای اقلیت‌های مذهبی و قومی، مجازات اعدام، نقض آشکار حقوق زنان و اعدامهای غیرقانونی. بنا به این گزارش مأموران جمهوری اسلامی هرچه بیشتر مخالفان سیاسی خود را در خارج کشور ترور می‌کنند و مخالفان و پناهندگان سیاسی زیر خطر ترور در اظطراب دائم به سر می‌برند.

گزارش فدراسیون بین المللی حقوق بشر به سازمان ملل

جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران (پاریس) متن فارسی گزارش فدراسیون بین المللی حقوق بشر را که به کمیسیون حقوق بشر و کمیته حقوق بشر سازمان ملل تسلیم شده است منتشر کرد. این گزارش که به وضع حقوق بشر در ایران طی ماههای اوت تا اکتبر ۹۳ می‌پردازد، چه در زمینه آزادیهای فردی و چه حقوق و آزادیهای اساسی، حکومت ایران را مسئول تجاوز و نقض آشکار آنها می‌داند.

در پایان گزارش و با توجه به کارنامه جمهوری اسلامی در زمینه نقض حقوق بشر تأکید شده است که تا زمانی که تصمیمات و قطعنامه‌های مراجع بین المللی حقوق بشر از ضمانت اجرای عملی برای وادار ساختن دولت چه روزی اسلامی ایران به رعایت اصول جهانی حقوق بشر برخوردار نباشد، نقض حقوق و آزادیهای مردم ایران همچون گذشته ادامه خواهد یافت.

قطعنامه پارلمان اروپا در محکومیت ایران

پارلمان اروپا در قطعنامه مصوب ۱۶ دسامبر ۹۳ خود از جمله آورده است: «حمله تروریستی دولت ایران علیه سفارت فرانسه و دفتر ایرفرانس در تهران، در تاریخ ۹ نوامبر ۹۳ به خاطر حضور خانم مریم

رجوی در فرانسه و حمله به (قرارگاه) اشرف، واقع در ۷۵ کیلومتری داخل خاک عراق، در تاریخ ۲۸ نوامبر ۹۳ را به شدت محکوم می‌نماید.» لازم به یادآوری است که رژیم ایران از این حمله به عنوان «حمله مسلمانان عراقی به یک قرارگاه منافقین» یاد کرده بود (رسالت، ۹ آذر ۷۲/۳۰ نوامبر ۹۳)

اخراج سه دیپلمات ایرانی از سوئد به جرم جاسوسی

دولت سوئد حکم اخراج سه دیپلمات ایرانی از سوئد را صادر کرد. به گزارش مقامات امنیتی دولت سوئد، افراد مزبور به جرم جاسوسی علیه پناهندگان سیاسی ایرانی از آن کشور اخراج شده‌اند. به گزارش نشریه تیمروز (جمعه ۵ آذر ۷۲) دو ایرانی دیگر (که دارای ملیت سوئدی بوده‌اند) با دیپلماتهای ایرانی همکاری می‌کردند و هم اکنون نیز به جرم جاسوسی علیه پناهندگان ایرانی در بازداشت ویژه یکی از دادگاههای ناحیه‌ای استکهلم به سر می‌برند. در پی اعلام تصمیم دولت سوئد مبنی بر اخراج سه دیپلمات ایرانی از آن کشور، مقامات وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی نیز در یک اقدام متقابل، سه دیپلمات (رده سوم) سوئدی را از ایران اخراج کردند. (رسانه، شماره ۷۰، نوامبر ۱۹۹۳)

دو ایرانی به جرم شرکت در قتل سیروس الهی دستگیر شدند

دوشنبه ۲۰ دسامبر ۹۳، مجتبی مشهدی، یکی از مأموران سرویسهای مخفی ایران (که در عین حال دارای ملیت فرانسوی است)، به جرم «شرکت در قتل و رابطه با یک سازمان تروریستی»، به دستور ژان لویی بروگیر قاضی مسئول رسیدگی به پرونده تروریسم در فرانسه، دستگیر و تحت پیگرد قانونی قرار گرفت. همزمان با دستگیری وی، فرد دومی به نام حسین یزدان ستا نیز به همین جرایم بازداشت شد و تحت مراقبت و بازرسی مقامات قضایی دولت فرانسه به سر می‌برد. ژان لویی بروگیر، هم اکنون در حال تهیه و تکمیل پرونده قتل سیروس الهی - یکی از مخالفان حکومت تهران - است که در سوم اکتبر ۱۹۹۰ در مقابل منزل خود در پاریس به قتل رسید. (لوموند، چهارشنبه ۲۲ دسامبر ۱۹۹۳)

کنترل آرایشگاهها

یکی از مسئولین پلیس تهران در مصاحبه‌ای که در روزنامه ابرار (۱۵ آذر ۷۲/۶ دسامبر ۹۳) چاپ شده است اظهار داشت آرایشگاههایی که معیارهای اسلامی را رعایت نکنند بسته می‌شوند. او آرایشگران و نمایندگان سندیکاها را احضار کرده و از آنها خواسته است که خود را کاملاً با معیارهای اسلامی تطبیق دهند. اما وی این معیارها را

مشخص نکرده و به نظر می‌رسد که این در ارتباط با مد آرایشی است که امروز بین برخی از جوانان ایران رایج شده است. (لوموند، ۸ دسامبر ۹۳، به نقل از خبرگزاری رویتر).

ویدئو و مجازات اعدام

روزی نیست که مطبوعات تهران خبر از دستگیری دست‌اندرکاران نوارهای موسیقی و ویدئو نهند. این دستگیریها تحت عنوان «مبارزه با مفاسد اجتماعی» صورت می‌گیرد. روزنامه رسالت (۱۵ آذر ۷۲/۶ دسامبر ۹۳) گزارش می‌دهد که «۱۸ نفر در رابطه با تکثیر نوارهای موسیقی و فیلم دستگیر شدند».

در مجلس اسلامی طرحی در دست بررسی است که بر اساس آن برای تولیدکنندگان کاستهای ویدئو «که در آنها روابط جنسی به نمایش گذاشته می‌شود»، تقاضای مجازات اعدام شده است.

روزنامه جمهوری اسلامی می‌نویسد که در این طرح علاوه بر اعدام تولیدکنندگان، برای توزیع کنندگان چنین فیلمها برای بار نخست یک تا سه سال زندان و پرداخت پنج هزار دلار جریمه پیش‌بینی شده است. این روزنامه درباره اینکه چرا جریمه به دلار باید باشد هیچ توضیحی نمی‌دهد.

تروریسم از کانال دیپلماسی

دولت جمهوری اسلامی که اکنون پرونده ترورهایش در چندین کشور مختلف گشوده است، به هر دری می‌زند تا شاید از برپا شدن نقش خود در انتظار عموم جلوگیری کند. و در این رابطه فعالیت‌های گسترده‌ای را در تماس با کشورهای مختلف اروپایی و همچنین ترکیه آغاز کرده است.

فلاحیان، وزیر اطلاعات جمهوری اسلامی به تاریخ ۱۶ اکتبر ۹۳ به طور محرمانه وارد فرانکفورت شد. میزبان وی اشمیت باور بود که یکسال پیش برای آزادی دو گروگان آلمانی که در لبنان زندانی بودند، به ملاقات فلاحیان به تهران رفته بود. حضور فلاحیان در آلمان سوجب اعتراضات گسترده‌ای شد. در مطبوعات از او به عنوان «متهم ششم» جنایت رستوران میکونوس و «طراح اصلی توطئه ترور» نام برده شده است.

هیئت‌های مختلفی نیز برای مذاکره به ترکیه رفته‌اند که موضوع دیدارها و توافقاتشان در روزنامه‌های ایران و ترکیه منعکس شده است. روزنامه رسالت (۱۸ آذر ۷۲/۹ دسامبر ۹۳) از قول روزنامه حریت چاپ ترکیه گزارش داده است که «در پی مذاکرات هفته گذشته مقامات امنیتی جمهوری اسلامی ایران و ترکیه در آنکارا ۲۸ تن از اعضای حزب منحل دموکرات کردستان ایران که در خاک ترکیه علیه جمهوری اسلامی ایران فعالیت داشتند از سوی نیروهای امنیتی ترکیه دستگیر شده‌اند».

روزنامه سلام (۱۴ آذر ۷۲/۵ دسامبر ۹۳) در یادداشت سیاسی خود اعلام کرد که «آقای غلامحسین بلندیان مدیر امنیتی در

وزارت کشور، کشورمان در سفر جاری خود به آنکارا توافقنامه‌ای را به امضا رساند که در آن ایران و ترکیه متعهد شدند علیه اعمال و گروه‌های تروریستی به همکاری سازنده‌ای همت گمارند» (انشا از سلام است).

روزنامه رسالت نیز در شماره ۷ آذر ۷۲/۲۸ نوامبر خود سفر معاون آسیا و اقیانوسیه وزارت امور خارجه را به ترکیه در رابطه با «همکاری در مسایل امنیتی»، موفقیت‌آمیز خوانده و می‌افزاید: «موافقت جمهوری اسلامی ایران با تشکیل کمیته مشترک امنیتی بین ایران و ترکیه بهترین دلیل تمایل دو کشور برای گسترش همکاری‌های امنیتی دوجانبه است.»

محکومیت سردبیر روزنامه سلام

روزنامه سلام در روز شنبه ۲۵ دسامبر ۱۳۴۲/۹۳ دی ۷۲ به نقل از خانم عیدی خیر داد که همسر او، عباس عیدی سردبیر این روزنامه از طرف دادگاه انقلاب اسلامی به یکسال حبس قطعی و چهل ضربه شلاق تعلیقی محکوم شده است. عباس عیدی در ۲۷ ماه اوت گذشته توقیف شد. درباره این توقیف و علل آن، مقامات جمهوری اسلامی هرگز توضیحی ندادند. اکنون پس از حدود چهارماه، دادگاه انقلاب اسلامی سردبیر روزنامه سلام را به یکسال زندان محکوم می‌کند. اما معلوم نیست

چرا و به چه جرمی؟ و جرم وی از جمله جرایم مطبوعاتی است یا نه؟ در هر حال رفتار نظام جمهوری اسلامی با یکی از یاران خود نشان‌دهنده‌ای از حدود شکنجایی حکومت تهران است.

تروو جدید در تروکيه

عصر روز سه شنبه چهارم ژانویه ۱۳۴۲/۹۳ دی ۷۲ یکی از اعضای قدیمی حزب دموکرات کردستان ایران به نام طه کرمانج در شهر تروو (ترکیه) مورد تهاجم عده‌ای تروریست قرار می‌گیرد و در اثر گلوله‌ای که به مغزش اصابت می‌کند به قتل می‌رسد.

برده می‌شود! به او شده اشاره کرد و گفت برایم عجیب بود که او چرا اینقدر عجله داشت بداند شهرم مرده است یا نه.

همسر ده‌کردی در همین جلسه گفت برای من سهم نیست که اینها (اشاره به متهمین) این کار را کرده‌اند یا نه، سهم این است که دولت است که پشت اینهاست، فقط یک دولت می‌تواند اینهمه امکانات در اختیار کسی بگذارد.

یکی دیگر از شهود یک روانشناس آلمانی به نام پیتر است که آنشب در رستوران مزبور شام می‌خورده است. او چون مشتری همیشگی رستوران بوده موقعیت آنرا کامل برای دادگاه شرح داد و گفت که در شب حادثه یک گروه ایرانی در اتاق عقب رستوران نشسته بودند. حدود ساعت یازده سه مرد آمدند دم در، دو نفر که کیسه‌ای به دست یکی‌شان بود آمدند تو و رفتند به طرف اتاق عقبی، قیافه شان شرقی بود و من فکر کردم می‌روند پهلوی دوستانشان، ناکهان صدای تیراندازی آمد. نمی‌توانستم تکان بخورم، دیدم که آنها قرار کردند بالاخره به طرف عقب رستوران رفتن، دیدم هنوز یک عده‌ای زنده هستند، به پلیس تلفن زدم و پلیس فوراً رسید.

این شاهد که قبل از تیراندازی قاتلین را دیده بود توانسته بود مشخصاتی را که در ذهن داشت به پلیس بدهد و با کمک همین مشخصات بود که پلیس موفق به شناسایی و دستگیری متهمین شد. در دادگاه وقتی از او خواستند متهمین را نگاه کند و بگوید آیا کسانی را که دیده در اینجا حضور دارند یا نه، او بلند شد و بعد از نگاه کردن به همه متهمین رایلی و ایاد را نشان داد. در حال حاضر (ژانویه ۹۴) جلسات دادگاه طبق پیش‌بینی ادامه دارد و به نوبت همه شهود و متهمین را مورد سؤال قرار می‌دهد. هنوز معلوم نیست دادگاه تا چه زمانی به طول انجامد.

نشانی کمیته:

C. I. C. R. E. T. E.
COMITE IRANIEN CONTRE LA
REPRESSION ET LE TERRORISME
D' ETAT
42 RUE MANGE
75005 PARIS

به رستوران جلوگیری کند. متهمان دارایی، امین، رایلی هرکدام متهم به چهار فقره قتل و اقدام به یک فقره قتل دیگر هستند.

متهمان ادریس و ایاد متهمند که در انجام این نقشه همکاری لازم را نموده‌اند.

نکات جالبی از جلسات دادگاه

- مهمترین مسئله در جلسه اول تقاضای یوسف امین برای تعویض وکیل، تعویق دادگاه و پس گرفتن کامل اعترافات قبلی خود بود.

- در سؤال از محمد ادریس ذکر شد که او همزمان از آلمان و سوئیس با نامهای مختلف تقاضای پناهندگی کرده بوده است.

- سؤال از امین در جلسه بعدی ادامه پیدا می‌کند. درباره ارتباط او با حزب امل لبنان سؤال می‌شود، و وی می‌گوید عضو امل نبوده است. ارتباط خود را با کاظم دارایی منکر می‌شود. و می‌گوید هرچه گفته‌ام دروغ بوده است و حالا می‌خواهم حقیقت را بگویم و در حالیکه به دارایی و رایلی اشاره می‌کند می‌گوید اینها نبودند [قاتلین] بلکه کرده‌های عراقی بوده‌اند.

- در جلسه بعد هم امین همچنان طرف سؤال دادستان و وکلا قرار دارد. او اتقدر از جواب دادن طفره می‌رود که حتی می‌گوید نمی‌دانم در اسلام شیمه و سنی وجود دارد! دادستان دروغهای او را در مورد خانواده‌اش، شغل پدرش، آشنایی با دارایی، شرکت در نمایشگاه بین المللی دوسلدورف و همکاری در آنجا با دارایی را فاش کرده ولی او در تمام موارد گفت که اینها مربوط به گذشته است و نباید راجع به آن حرف زد.

- در ششمین جلسه دادگاه، شهره بدیمی همسر نوری ده‌کردی برای ادای شهادت احضار شد. او ابتدا گفت یک خبرنگار آلمانی که در دادگاه حضور دارد و مسلمان شده، جاسوس جمهوری اسلامی است و باید اخراج گردد، من با حضور او احساس امنیت نمی‌کنم. مسئولین گفتند چون دادگاه علنی است نمی‌توانیم او را اخراج کنیم. شما اگر خواستید می‌توانید جواب ندهید.

خانم ده‌کردی در این جلسه به تلفنهایی که بعد از جنایت از ایران و از طرف نجاتی [نجاتی کسی است که از یکی دو سال پیش به اینطرف با برخی از افراد و جریانهای اپوزیسیون، به نام نماینده رفسنجانی تماس می‌گرفته است. از این شخص در حرفهای برخی دیگر از شهود دادگاه نیز به کرات نام

بقیه جمهوری اسلامی...

از کرده‌های عراقی هستند و از چهار نفر نام برد. او گفت که اعترافات اولیه را تحت فشار و به خواست پلیس و به خاطر حفظ امنیت خانواده‌اش بیان کرده و در نتیجه کل این اعترافات را باطل خواند. از آن پس نیز در تمام جلسات هرگاه که مورد سؤال قرار می‌گیرد می‌گوید راجع به گذشته صحبت نکنید، حرفهای گذشته من دروغ بوده است.

برخی از مفاد کیفرخواست دادستان

متهم کاظم دارایی جاسوس «واواک» و «عضو سپاه پاسداران انقلاب اسلامی» که رابطه بسیار نزدیکی با حزب‌الله لبنان دارد، تابستان ۹۲ از طرف وزارت اطلاعات ایران مأموریت ترور رهبران حزب دموکرات کردستان ایران را دریافت می‌کند. دارایی جاسوس دستگاه جاسوسی ایران، چند سال گذشته مأموریت شناسایی ایرانیان مخالف حکومت جمهوری اسلامی را به عهده داشته و در این مورد رابط او حسن جوادی دیپلمات ایرانی در سفارت ایران در بن بوده که بعداً به جای حسن جوادی، مرتضی غلامی مأموریت این ارتباط را به عهده گرفته است.

برای اجرای این مأموریت، کاظم دارایی با امین رایلی از حزب‌الله لبنان و عطاءالله ایاد عضو سازمان امل، از دوستان قدیمی خود، مشورت می‌کند. بعد از آنکه متهمان از برنامه رهبران حزب دموکرات مطلع می‌گردند (تا کنون مشخص نشده از چه طریقی کسب خبر نموده‌اند) ایاد نقشه ترور را پیشنهاد می‌کند و قرار می‌شود که خود، امین رایلی و ادریس (به عنوان راننده) در اجرای نقشه سهیم باشند.

اما در جریان ترور، ایاد و ادریس شرکت نکردند زیرا ایاد از طرف کاظم دارایی حذف شده و ادریس مأموریت تهیه مدارک جعلی برای فرار را به عهده گرفته بود.

زمانی که رهبران حزب دموکرات کردستان ایران همراه جمعی دیگر از ایرانیان در رستوران مشغول صرف شام و صحبت بودند (ساعت ۱۰/۵ شب) رایلی و شریف (فراری) با دو قبضه اسلحه (تپانچه و مسلسل) وارد رستوران شده و مستقیماً رهبران حزب دموکرات را هدف قرار می‌دهند. در این لحظه، یوسف امین در جلو در رستوران مراقب بوده که از ورود اشخاص

جمهوری اسلامی بر کرسی اتهام دادگاه برلن

حاکمه متهمان به ترور صادق شرفکندی، فتاح عبدلی، همایون اردلان و حسین نوری دهکردی در روز ۲۸ اکتبر ۹۳ در دادگاه فدرال برلن (آلمان) آغاز شد.

دادگاه علنی است و جلسات آن روزهای پنجشنبه و جمعه هر هفته برگزار می‌شود. دادستان کل آلمان در ادعای خود دولت ایران را مسئول مستقیم طرح‌ریزی و اجرای این ترور اعلام کرد.

هفدهم سپتامبر ۱۹۹۲، ساعت حدود یازده شب، بخشی از رهبران و فعالین مخالف حکومت جمهوری اسلامی ایران که در رستورانی در برلن جمع شده بودند، هدف آتش گلوله تروریستهای حکومت ایران قرار گرفتند. در این جنایت، صادق شرفکندی دبیرکل مزب دموکرات کردستان ایران، فتاح عبدلی نماینده حزب در اروپا، همایون اردلان نماینده حزب، در آلمان و حسین نوری دهکردی از فعالین جنبش چپ ایران کشته شدند و یکنفر، عزیز غفاری، صاحب رستوران مزبور به سختی مجروح شد. چهارتن دیگر حاضر در جلسه، آسیبی ندیدند.

حاکمه برلن از این نظر که اولین بار است که عناصر وابسته به حکومت ایران را به خاطر ترور در خارج کشور به محاکمه می‌کشد اهمیت ویژه‌ای دارد. این دادگاه با تدابیر امنیتی شدیدی صورت می‌گیرد که تا بحال در آلمان بیسابقه بوده است. متهمین در کابین شیشه‌ای ضد گلوله قرار دارند و از داخل همان کابین، از راه دریچه‌های مخصوص می‌توانند با وکلای خود صحبت کنند. در تمام جلسات، تماشاچیان و خبرنگاران هنگام ورود به سالن بازرسی دقیق بدنی می‌شوند. تمام خیابانهای اطراف دادگاه زیر پوشش پلیس قرار دارد. روز اول، جریان شروع دادگاه مستقیماً از تلویزیون آلمان پخش شد و صحنه‌های تظاهراتی نیز که ایرانیان در دفاع از قربانیان ترورها در مقابل دادگاه داشتند از تلویزیون پخش شد.

در این دادگاه کاظم دارابی از مأموران وزارت اطلاعات و امنیت ایران و از اعضای سپاه پاسداران که رهبری عملیات برلن را برعهده داشته است همراه چهار لبنانی یا دزدنده گذرنامه لبنانی در کرسی اتهام قرار دارد. چهار متهم دیگر عبارتند از: یوسف امین و عباس رایل از اعضای حزب‌الله لبنان و متقاضی پناهندگی در برلن، عطاءالله ایاد عضو سازمان امل و متقاضی پناهندگی در برلن و محمد ادویس متقاضی پناهندگی در برلن.

این پنج نفر هنگامی که در آلمان دارای پرونده دزدی و جعل اسناد و در مواردی حمل اسلحه و اقامت غیرقانونی هستند. دارابی در سال ۸۲ به خاطر حمله به خوابگاه پناهندگان در شهر ماینس آلمان که در آن جریان نیز یکنفر کشته و عده‌ای زخمی شدند، محکوم به زندان شده بود و در معرض اخراج از آلمان قرار داشت که با وساطت سفارت ایران از این امر جلوگیری شد. در جریان ترور برلن، همچنین دو ایرانی دیگر با نامهای مستعار محمد و

شریف و یک لبنانی به نام حیدر شرکت داشته‌اند که دستگیر نشده و تحت تعقیب قرار دارند.

دستگیری امین و رایل در ۴ اکتبر ۹۲ توسط پلیس آلمان، سر نخ تعقیب و شناسایی و دستگیری دیگر عاملان این ترور می‌شود. امین در بازجوییهای اولیه تمام ماجرا و حتی جزئیات آنرا فاش می‌کند و به دنبال این اعترافات کاظم دارابی و دیگران دستگیر می‌شوند.

در دادگاه برلن، دفاع از متهمان را ده وکیل به عهده دارند. در نخستین روز دادگاه وکیل کاظم دارابی خواستار شد آن بخش از کیفرخواست که می‌گوید کاظم دارابی عضو رسمی دستگاه اطلاعات و امنیت ایران و نیز عضو سپاه پاسداران است و در سال ۹۲ مأموریت ترور رهبران حزب دموکرات کردستان به وی سپرده شده و او این مأموریت را با همکاری چند تروریست دیگر انجام داده است، قرائت نکرد. دادستان دادگاه این درخواست وکیل را رد کرد و گفت: «این دادگاه بر اساس کیفرخواست مزبور تشکیل شده است، پشت این درخواست چه چیزی نهفته است؟» رئیس دادگاه نیز اعلام کرد «ما نمی‌توانیم در کیفرخواست دادستان تغییر بدهیم».

در جلسات دادگاه همه شهروند در مقابل دو سوال محوری قرار می‌گیرند، چه آنها که در جلسه شب ترور حضور داشته‌اند و چه آنها که به دلیل اشتباه در تاریخ به آنجا نرفته‌اند ولی از جلسه خبر داشته‌اند، اول اینکه چه کسی جلسه را به آنها خبر داده و دوم اینکه تاریخ جلسه از نظر آنها چه موقع بوده است.

تکیه روی این موضوع به خاطر دوگانگی است که در مورد تاریخ جلسه - پنجشنبه شب یا جمعه شب - بین شهروند و نه بین تروریستها! وجود دارد.

چگونگی ترور

در شب حادثه، دو نفر وارد رستوران میکونوس در برلن می‌شوند، طبق ادعای دادستانی کل آلمان، شریف و رایل، و امین جلوی در رستوران مراقبت می‌کنند که کسی وارد نشود. حیدر و محمود نزدیک رستوران داخل ب. ام. و. (ماشین فرار) منتظر می‌مانند. شریف با مسلسل به روی حاضران آتش می‌کند و رایل با یک هفت تیر (ساخت اسپانیا که در سال ۱۹۷۲ به نیروی زمینی ایران تحویل داده شده بود) تیر خلاص را به شرفکندی شلیک می‌کند.

قاتلین پس از ترور، با اتومبیل ب. ام. و. فرار می‌کنند و طبق برنامه خود، از هم جدا می‌شوند و هریک به جایی می‌روند و در انتظار دریافت مزد کشتار و نیز اوراق جعلی برای سافرت می‌مانند.

پس از دو هفته در ۴ اکتبر امین و رایل همراه پول و اوراق جعلی که دو روز پیش از آن تحویل گرفته بودند، دستگیر می‌شوند. امین از همان ابتدا تمام ماجرا را فاش می‌کند که همین خود منجر به دستگیری دیگر متهمان می‌شود.

بعد از تحقیقات پلیس روشن می‌شود که کاظم دارابی «رئیس عملیات» بوده و تمام امکانات از قبیل پول، خانه، اتومبیل و اسناد جعلی لازم را در اختیار قاتلین قرار داده است. ولی خود در شب کشتار در شهر دیگری بوده است.

پس گرفتن اعترافات

امین در نخستین جلسه دادگاه اعترافات خود را بطور کامل پس گرفت و گفت قاتلین بقیه درس. ۴

درباره خبرنگار

«ایران: سرکوب، ترور» خبرنگار کمیته ایرانی مبارزه با تروریسم جمهوری اسلامی ایران است. این کمیته با شرکت گروهی از افراد منفرد و نمایندگان برخی از سازمانهای سیاسی بنا به دعوت حزب دموکرات کردستان ایران در تاریخ ۱۷ مارس ۹۳ در پاریس، به دنبال حادثه فجیع ترور جمعی ۱۷ سپتامبر ۱۹۹۲ برلن تشکیل شد. این کمیته که «هرگونه توهمی را نسبت به ماهیت تروریستی رژیم جمهوری اسلامی مردود می‌شمارد، همچنانکه به هنگام اعلام موجودیت خود تصریح کرده است» به هیچ گروه و دسته‌ای وابستگی ندارد» و «در تصمیم‌گیریها و فعالیت‌های خود از استقلال کامل برخوردار است».

هدف «این کمیته عبارت است از مبارزه با تروریسم رژیم جمهوری اسلامی، افشای جنایات این رژیم، دفاع از حق حیات انسانی در داخل و خارج کشور و تعقیب و پیگیری پرونده قربانیان ترور از هر دسته و گروه سیاسی یا مسلکی که باشند».

حاکمان ایران کنونی بارها به اعمال سیاستهای خفقان و ترور افتخار و مباحث کرده‌اند. سیاستهای ترور و سرکوب جمهوری اسلامی ابعاد گسترده‌ای دارد و مظاهر آن در ایران، در بیرون از ایران، در میان ایرانیان و در کشورهای دیگر حضور فعال و دائم دارد. حاصل این ترور و سرکوب پا گرفتن رعب و وحشت در میان محافل ایرانی و معاشات و ملاحظه‌کاری در میان محافل خارجی است. اینچنین است که سیاستهای ترور و سرکوب جمهوری اسلامی ایران بیش از پیش با سکوت و فراموشی روبرو می‌شود.

هدف از انتشار این خبرنگار شکستن این سکوت و از میان برداشتن این فراموشی است.

این خبرنگار ماهیانه یکبار منتشر می‌شود. کزیده اخبار و اطلاعات خبرنگار فارسی به زبانهای فرانسه و انگلیسی نیز انتشار می‌یابد.